

Влада Републике Црне Горе била је, уз албанску, једна од првих изван ЕУ, која је након референдумског присаједињења Крима Русији увела санкције за руске државнике и припаднике елите ове земље. Овакав потез изазвао је опречне реакције не само у Црној Гори, већ и у читавом региону. Ипак, владајући режим у суседној држави није се зауставио на овоме. Током посете Сједињеним Америчким Државама црногорски премијер Мило Ђукановић је недавно изјавио да је реално очекивати да Црна Гора до краја године након самита НАТО у Кардифу добије позив за прикључење организацији северноатлантског уговора. Потези које влада у Црној Гори спроводи су, према свим истраживањима, у супротности са жељама јавности и целокупног народа у овој држави, између осталих и српског.

Да је такво понашање Црне Горе неприхватљиво, показује и реакција Министарства иностраних послова Руске Федерације, које је изразило „дубоко разочарање“ понашањем црногорске власти. Оцењено је да је Мило Ђукановић у својим наступима приликом посете Вашингтону исказао „непријатељске ставове према Русији, који су у директној вези са увођењем санкција против Русије“. Истакнуто је и да су „овакви иступи у супротности са дубоком традицијом пријатељства и узајамног поверења између народа двеју држава, која се заснива на три века дугим руско-црногорским односима“. Овакав став Руске Федерације је у контексту дешавања у Украјини потпуно очекиван.

Шта је све заборавила црногорска власт

Док на истоку Европе, у једној од бивших совјетских република, Русија води историјске борбе против препорода фашизма, али и битку за заштиту руског народа и за поштовање демократских принципа, права на самоопредељење и људских слобода, истовремено запад и његове слуге на обали Јадранског мора предузимају снажне кораке ка стварању новог непријатеља Руске Федерације. Може се чинити да Црна Гора нема чега да се прибојава чак и у случају даљег погоршања односа са Русијом. Међутим, није згорег имати на уму да готово 50% црногорске економије зависи од туризма, а да је, пак, 50% туриста у Црној Гори – из Русије. Комбинат алуминијума Подгорица, који игра једну од најважнијих улога у формирању црногорског БДП, је у

Црна Гора, Русија и НАТО - ко је овде државни непријатељ?

Пише: Никола Косовић

понедељак, 21 април 2014 22:06

власништву – Руса. Изгледа да у Подгорици заборављају какве би последице на црногорску економију оставило макар и незнатно захлађење односа са Русијом. Изгледа да су у потери за лажним обећањима и тобожњим благостањем у ЕУ заборавили на свог основног спољнотрговинског партнера. И не само то. Изгледа да су власти Црне Горе заборавили чак и децу из Мурина, када тако олако прелазе преко жртава, трчећи у НАТО. Изгледа да Мило Ђукановић заборавља и историју, па самим тим и поруку највеће личности коју је ова земља дала свету, Светог Петра Цетињског, о неопходности чувања „верности благочестивој и христољубивој Русији“.

Али, најважније, изгледа да тренутна власт у земљи заборавља оне који су је на то место довели – заборавља народ.

Истраживања јавног мњења у Црној Гори, па чак и она финансирана са запада, показују да је више од 45% становништва против уласка у НАТО, док је око 20% неопредељено. Поставља се питање колико су легитимни потези црногорске власти, која свим средствима, па и медијском блокадом и цензуром, води Црну Гору према овом пакту. Одакле било коме право да кроји, самостално или за туђи интерес, јавно мњење како му је воља? Каква је то демократија у којој се не поштује мишљење већине? Због чега се власт плаши референдума, ако је већ тако убеђена у добробит и корист народа од НАТО интеграција? Зашто подршку том, како је Министарство вањских послова и европских интеграција Црне Горе одговорило Русији на њене критике, „националном интересу Црне Горе“ власт не сме да провери на демократски начин? Изгледа да су плутократе на њеном челу помало несигурне у свој избор, али и да су свесне да на референдуму овакво питање сигурно не би прошло. То не би дозволио народ ове државе. Тај народ су, наравно, и Срби.

Срби – државни непријатељи

Према последњем референдуму, у Црној Гори живи 29% Срба, док на српском језику говори око 44% укупног становништва. Ипак, то не спречава власт у Црној Гори да предузима све могуће мере како би прекројила историју, створила нову нацију и окренула леђа свом, у сваком смислу најближем, суседу – Србији. Понекад се у тим мерама власт мало заигра, па тако Агенција за националну безбедност данас државним непријатељима сматра и др Владимира Божовића, професора ПМФ Универзитета у Подгорици и директора извршног одбора „Матице српске“, Гојка Раичевића, уредника портала ИН4С, и Миленка Мишка Јовановића, новинара овог сајта, због чега их већ годинама прати и прислушкује. Државни непријатељ је, по дефиницији, „особа, коју је држава због њених стварних или наводних активности прогласила великом претњом по себе, по поредак или друштво у целини“. Чак и када бисмо прихватили да поменута тројица то и јесу, можемо се позабавити и питањем шта је то што их повезује, па самим тим и чини непријатељима Црне Горе.

Црна Гора, Русија и НАТО - ко је овде државни непријатељ?

Пише: Никола Косовић
понедељак, 21 април 2014 22:06

